

Äidin alkoholismien takia näen riippuvuuskäyttäytymistä kaikkialla

Julkaistu 29.4.2020

Taustana tarinalleni: olen 25-vuotias alkoholistin tytär. Äitini on ollut alkoholisti koko ikäni ja on sitä edelleen. Kaikkeni tietysti olen yrittänyt tehdä hänet parantaakseni. Hänen isänsäkin oli alkoholisti. Vanhempani erosivat kun olin lapsi. Isäni ei kestänyt juomista. Minulla on pikkusisko, josta huolehdin aina kun olimme äidillä.

Olen äärimmäisen traumatisoitunut lapsuudestani ja olen myös todella vihainen kaikesta mitä minä ja siskoni olemme joutuneet kokemaan. Väkivaltaa, arvaamattomuutta, luottamuspulaa, laiminlyöntiä ja ennen kaikkea häpeää. Kaikista pahinta on se, että traumatisoituminen jatkuu tavallaan edelleen, vaikken enää ole puolustuskyvytön lapsi. Äitini ei ole mikään harmiton alkoholisti, joka vain juo yksin kotonaan. Viina on pilannut hänen psyykeensä ja hän rakastaa sitä, että saa herätettyä pelon ja paniikin tunteita meissä lapsissa ja läheisissään. Hän esimerkiksi kertoo tarinoita läheisille, että isäni on kuolemassa syöpään, tai että meidän koirallemme on varattu eutanasia-aika, tai että enoni on joutunut pahaan onnettomuuteen ulkomailla ja saattaa kuolla. Aina kun hän on humalassa, hän tarttuu puhelimeen ja soittelee ympäri Suomea. Joskus hän uhkailee myös itsetuhoisuudella. Hän on maailman huomionkipein ihminen ja tekee mitä vaan saadaakseen sitä.

Oma suhtautumiseni alkoholiin on todella mutkikas. Aloitin alkoholin käytön nuorena (13-14-vuotiaana). Halusin päihtyä ja tein sitä aina kun alkoholia jostain sain. Myös äitini osti minulle alkoholia alaikäisenä. Jemmasin yksittäisiä siidereitä sängyn alla, että sain kerralla suuremman määrän juotua. Joskus äiti osti minulle alkoholia paljonkin. Myös tätini osti minulle alkoholia yhteisiin yökyläilyihin isovanhempani luona. Hänen mielestään se oli oikeutettua, kun kyseessä oli 1-2 isoa siideriä ja aikuisen läsnäollessa. Minunkin mielestäni se oli silloin ok, mutta jälkepäin mietittäessä ei todellakaan, koska halusin päästä humalaan.

Oli tilanne mikä hyvänsä, rakastin pikkuhipprakkaa ja alkoholin tuomaa rentoutta. Teininä ja hieman vanhempana join kaverini kanssa jos olimme yksin vanhemman kotona, järjestimme kotibileitä ja joskus join yksinkin. Pari annosta ja hyvät musiikit soimaan niin alkaa elämä näyttää kivemmalta, tulee jännitystä ja itsevarmuutta. No, nyt sitten olen lopettanut juomisen kokonaan (5kk juomatta) ja näin aion jatkaa, koska tiedostan sen, että minulla on kaikki ainekset sortua alkoholismiin. Minulla on mielenterveysongelmia ja heikko itsetunto. En halua riskeerata sitä, että minusta tulisi alkoholisti, en ikinä.

Nykypäivän ongelmaksi on noussut se, että näen puolisosiani orastavaa alkoholismia ja peliriippuvuutta. Olemme olleet melkein 8 vuotta yhdessä. Minulle on oikeastaan vaikeaa tällä hetkellä tajuta, onko huoleni aiheellinen vai aiheeton. Olenko itse vain niin sekaisin, että hermostun aivan normaalista alkoholin käytöstä tai pelaamisesta? Mieheni pelaa tietokoneella joka päivä useita tunteja. Oli joskus sellainenkin tilanne, että hän pelasi yön pikkutunneille saakka ja tuli viideltä aamulla nukkumaan. Hän pelaa sekä yksin että kavereidensa kanssa etänä.

Lisäksi kuvioihin kuuluu oluen juonti. Olemme riidelleet alkoholista lukemattomia kertoja. Olen sanonut ahdistuvani alkoholin käytöstä ja ilmaissut, että pelkään käytön lisääntyvän ja mieheni alkoholisoituvan. Mies ei ota asiaa todesta ja loukkaantuu. Hän sanoo, ettei suostu kantamaan minun äitini alkoholismia omilla harteillaan. Olen syllistynyt siihen, että sanelen milloin alkoholin käyttö on sopivaa. Olen sanonut, että jos kerran viikossa tai kahdessa niin asia on ok. Sitten on kuitenkin vasta-argumenttina se, että hänen kaverinsakin juovat sen ja sen verran viikossa. Näen hänen kaveripiirissäänkin alkoholisteja, ainakin tulevia alkoholisteja. Olen huolissani, koska mielestäni mieheni ei ajattele asiaa omilla aivoillaan, tuntuu että häneltä puuttuu täysin itsereflektion kyky. Hän kuulee mitä minä ajattelen ja hän vertaa sitä siihen mitä kaverinsa tai yhteiskunta tekee. "Kyllähän kaikki juovat aina sen saunaoluen tai käyvät terassilla hyvällä säällä!"

En tiedä, miten pääsisin tästä ajattelusta pois. Haluaisin kuulla, onko täällä muita samankaltaisessa tilanteessa olevia? Tuo tietokonepelaaminen tuntuu olevan se uusi normali 20-30-vuotiaiden miesten keskuudessa. En tiedä ketään sen ikäistä miestä, joka ei pelaisi. Monesti pelaamiseen kavereiden kanssa kuuluvat ne pelioluet. Toisaalta saatan ajatella, että etsin itselleni absolutistimiehen, joka ei älylaitteita käytä ja vain meditoi (näin kärjistetyksi sanottuna). Toisaalta ajattelen, että kaikilla täytyy olla harrastuksia, eikä mieheni puutu minunkaan harrastuksiini. En tietenkään halua aivan turhaan rajoittaa toisen elämää.

Nimimerkki:

Nuori nainen

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/laheisten-tarinat/aidin-alkoholismista-kuinka-naen-riippuvuuskayttaytymista-kaikkialla>